

Bogoslovska
SMOTRA

Uvodno slovo

Godine Gospodnje 1990. proslavili smo 25. obljetnicu dogmatske konstitucije Drugog vatikanskog sabora »Dei Verbum« o božanskoj objavi. Taj je crkveni dokument jedan od najvažnijih dokumenata Drugog vatikanskog sabora: on je utro, u mnogim vidovima crkvenog života, nove putove: u obnovi liturgije, u produbljivanju teološke misli, u ekumenskim odnosima između pojedinih crkava...

»Crkva je uvijek častila božanska Pisma slično kao i samo Gospodinovo Tijelo... Ta božanska Pisma, zajedno sa Svetom predajom, uvijek bijahu i jesu Crkvi vrhovno pravilo njezine vjere...« (DV 21). Sveto pismo je od samih početaka kršćanska središnja knjiga; ono je konstitutivni elemenat Crkve: Crkva je rasla sa Svetim pismom; u svome djevičanskom krilu ga rodila i njime se sveudilj sagrađivala. U Svetom pismu pohranjene su Riječi života koje je Crkva oduvijek pažljivo osluškivala i vjerno ih u život provodila. Zato je Sveto pismo Crkvi uporište i životna snaga, jedrina vjere, hrana dušama, čisto i nepresušno vrelo duhovnoga života.

Odatle je Sveto pismo od izvanredne važnosti za teologiju kao znanost o Bogu. U pisanoj riječi Božjoj teologija ima trajan temelj; proučavanje svetih stranica duša je teologije. Svetim se pismima osvježuje i pastoralna propovijed, kateheza i svaka kršćanska pouka.

Nije stoga čudo da je i Katolički bogoslovni fakultet posvetio Svetom pismu svoj XXXI. teološko-pastoralni tjedan želeći tako na poseban način posvjestiti važnost Svetoga pisma. Kroz četiri dana profesori i svećenici, pastoralni radnici, bavili su se Svetim pismom. Ovaj dvobroj Bogoslovske smotre donosi radove predstavljene slušateljima na Tjednu.

Predavači su obradili razna područja crkvenoga života na kojima se zrcali važnost Svetoga pisma. Prikazali su kako se Crkva ophodila sa Svetim pismom kroz vjekove (N. Hohnjec i J. Fućak) i kako se Crkva u Hrvata u današnje vrijeme odnosi prema Svetom pismu (T. Vojnović). Kao i Stari zavjet tako je i Novi zavjet zapravo zbirka raznih knjiga i knjižica: stoga su u njem zastupane različite teologije ali je uvijek prisutna jedna te ista vjera (M. Zovkić). Sveto je pismo ne samo knjiga vjere nego i književnumjetničko djelo: Gabrijela Šabić pokazuje kako se treba ophoditi sa Svetim pismom kao umjetničkim djelom.

Neki su predavači razradili spekulativne teme, kao teologija navještenja i navjestitelja (I. Dugandžić), istina i snaga Pisma (I. Čabraja), savez (B. Lu-

jić). Neki predavači govorili su o praktičnim pitanjima primjene Svetoga pisma u životu Crkve: suvremena egzegaza u Crkvi (Z. I. Herman) i služenje Biblijom u raznim Crkvama (ekumenski vidovi).

Tako je Katolički bogoslovni fakultet, uz 25. obljetnicu »Dei Verbum«, pomogao svećenicima i ostalim pastoralnim djelatnicima da i dalje brižljivo proučavaju Pisma kako nitko od njih ne bi postao »jalov propovjednik Božje riječi izvana jer je ne sluša iznutra dok mora, posebno u Svetoj liturgiji, neizmijerna bogatstva riječi Božje dijeliti s vjernicima koji su mu povjereni« (DV 25).

Ovim Tjednom Fakultet je pokušao učiniti ono što Drugi vatikanski sabor stavlja na srce svim vjernicima: »Neka, dakle, rado pristupaju samom svetom tekstu: bilo preko svete liturgije, bilo preko boguodana čitanja, bilo preko prikladnih ustanova i drugih pomagala koja se u naše vrijeme s odobrenjem i brigom crkvenih pastira posvuda hvalevrijedno šire« (DV 25). Jer, »ne poznavati Pisma to je ne poznavati Krista!« (Sv. Jeronim).

*Prof. dr. Adalbert Rebić
glavni i odgovorni urednik*